

“Geen reden voor angst!”

Toespraak van president Isaias Afwerki ter gelegenheid van de 33e verjaardag van de onafhankelijkheid

Asmara, 24 mei 2024

Geachte deelnemers,

Felicitaties aan het volk van Eritrea in ons land en de diaspora; aan al zijn vrienden; en aan de vrije volkeren van de wereld.

Sta mij toe om mijn dankbaarheid uit te spreken aan allen die hebben bijgedragen om deze gedenkwaardige dag - de 33e verjaardag van onze onafhankelijkheid - extra luister bij te zetten door middel van verschillende inspirerende programma's.

Normaal gesproken beoordelen we - bij de gunstige gelegenheden van de jaarlijkse viering van Onafhankelijkheidsdag - het dynamische proces van natievorming van onafhankelijk en soeverein Eritrea; en de vooruitgang die is geboekt tegen de achtergrond van onze uitgesproken missie binnen de context van vloeiende mondiale en regionale ontwikkelingen en trends.

In dit opzicht zijn onze gedocumenteerde observaties ons referentiepunt om de ideologieën en het beleid dat in de afgelopen drieëndertig jaar is geformuleerd om een “nieuwe wereldorde” na het einde van de Koude Oorlog uit te kristalliseren, goed te ontcijferen en te begrijpen. Vooral de afgelopen jaren, toen de pogingen om een unipolaire wereldorde op te leggen steeds onhoudbaarder werden door het verzet van de vrije volkeren van de wereld, waren we erin geslaagd om de zichtbare contouren van het streven naar een nieuwe wereldorde die de belangen van de overgrote meerderheid van de volkeren van de wereld dient, te identificeren en te voorspellen.

De gemaakte analyse tijdens onze Onafhankelijkheidsverjaardagen in 2021, 2022 en 2023 werd ingegeven door de noodzaak om met de vereiste diepgang te begrijpen wat we de “overgangsfase” kunnen noemen, met al zijn veranderlijke kenmerken. Vooral de ideologie van “overheersing en monopolie” en de strategieën, plannen en

tactieken van de voorstanders van deze ideologie. Wat is in dit opzicht de realiteit en trend nu, in 2024?

De oorlog die 30 jaar geleden werd verklaard om in de eerste plaats **Rusland** “in te dammen” is vandaag de dag een dagelijks thema geworden, vergezeld van intense propaganda. De kunstgrepen die worden toegepast om de bijna ter ziele gegane NAVO en de Europese Unie - via uitbreiding en intensieve zorg - af te schilderen als krachtiger dan ooit tevoren, zijn te doorzichtig en kunnen het dreigende moeras inderdaad niet verhullen.

Het is overduidelijk dat de miljarden dollars die dagelijks in de zinloze oorlog worden uitgegeven de komende tijd in de miljarden dollars zullen lopen. Naarmate de verwoestingen groter worden, zal de gevaarlijke situatie die op mondiaal niveau zal ontstaan, immens zijn in alle opzichten. Bovendien worden de elites van de ter ziele gegane ideologie wanhopiger. Het is dus moeilijk te voorspellen welke (roekeloze) beleidskeuzes ze zullen maken.

Het indammen van **China** brengt grotere risico's met zich mee dan het indammen van Rusland. De verklaarde oorlog - ook al is die verpakt in gematigde taal en diplomatieke finesses - staat in schril contrast met de feiten ter plaatse en de spanningen die deze steevast met zich mee zullen brengen. De dreigende spanning zal niet verminderen of worden afgewend omdat de elites van “overheersing en monopolie” - vanwege hun aangeboren aard en neiging - geen ruimte kunnen bieden aan de economische, technologische en militaire groei van China, of aan zijn groeiende internationale banden. Bovenal, omdat ze hun agenda van hegemonie en overheersing niet zullen loslaten, is hun machinatie om China in Azië in bedwang te houden door middel van een web van allianties - waarbij ze “Taiwan en Hong Kong” als smoesjes gebruiken en de “Zuid-Chinese Zee” als bredere oorzaak - overduidelijk.

Onheilspellender is dat hun grootste angst voortkomt uit de economische en technologische groei van China. De wegversperringen en sancties die ze inzetten om dit vermogen tegen te houden zijn het “topje van de ijsberg”. De wereldwijde crisis die deze gevaarlijke mentaliteit kan veroorzaken is niet te verwaarlozen. We moeten ook in gedachten houden dat bijna een kwart van de meer dan 30 biljoen dollar aan Amerikaanse schuld aan China moet worden terugbetaald.

Een andere belangrijke kwestie is **Afrika** en de algemene situatie op het continent in relatie tot andere mondiale ontwikkelingen. In de ogen van de elite van “overheersing en monopolie” is Afrika altijd beschouwd, en blijft dat ook, als hun exclusieve enclave.

Het continent beschikt over bijna 60% van de wereldwijde natuurlijke hulpbronnen en een snel groeiende bevolking van 1,2 miljard mensen. Ondanks al deze hulpbronnen werden de ontwikkelingskansen van het continent niet alleen in het verleden onderdrukt door slavernij en kolonialisme, maar wordt de groei van het continent in dit postindustriële tijdperk nog steeds belemmerd. Het blijft dus een gemarginaliseerd continent dat veroordeeld is tot een subsistentie-economie en de export van grondstoffen. Aan de andere kant is de stem van het Afrikaanse volk dat

“genoeg” zegt tegen slavernij, kolonialisme en oneerlijke uitbuiting de laatste jaren steeds sterker geworden.

Het groeiende verzet beperkt zich niet tot het afwijzen van roof en plundering van de rijkdommen van het continent. Het strijdt ook tegen gepolariseerde etnische en clan-agenda's die erop uit zijn om verwoesting aan te richten in de gelederen, evenals tegen corrupte en surrogaat-regimes. Het bewustzijn voor natievorming, politieke onafhankelijkheid en soevereiniteit groeit, met gelijktijdige initiatieven in die richting. Het streven naar een nieuwe en rechtvaardige wereldorde neemt ook toe. Dit geldt ook voor Azië en Latijns-Amerika en voor de volkeren van Europa en Amerika. Dit zijn brede verschijnselen die goed moeten worden geanalyseerd (en die te zijner tijd grondiger moeten worden onderzocht).

Hoe zit het met de ontwikkelingen die zich in onze omgeving ontfouwen en die een nauwere invloed op ons hebben? Ons nabuurschap dat bestaat uit het Nijlbecken, de Hoorn van Afrika, de Rode Zee en de Golf.

De onafhankelijkheidsstrijd van het **Palestijnse volk** is een centrale kwestie die de afgelopen zeven maanden op de voorgrond is getreden. Zelfs als we niet kunnen terugkeren naar de onmiddellijke nasleep van de Tweede Wereldoorlog, hebben de elites van “overheersing en monopolie” de “Tweestaten oplossing” die in Oslo (1993) werd afgekondigd, verkeerd geïnterpreteerd voor vertragende doeleinden, terwijl ze gebruik maakten van zwakheden in leiderschap en organisatorische schisma's om “voldongen feiten” op de grond te creëren. Het plan of eindspel omvat het vleien van Arabische landen in de richting van “normalisatie” terwijl de zaak van bevrijding en onafhankelijkheid van het Palestijnse volk wordt verstikt en uiteindelijk uitgewist. Maar de rechtvaardige strijd van het Palestijnse volk is niet verzwakt of overwonnen. Integendeel, haar vastberadenheid heeft internationale bijval en brede steun onder de bevolking opgeleverd. Als gevolg daarvan staat de strijd op dit moment centraal. In gelijke mate met het verzet zijn de onderdrukkende, dubbelzinnige en bedrieglijke handelsmerken van de “school” van “overheersing en monopolie” volledig ontmaskerd.

Een andere ontwikkeling in onze nabuurschap die samen met de bevrijdingsstrijd van het Palestijnse volk voor onafhankelijkheid moet worden beoordeeld, zijn de uitspraken en standpunten van solidariteit die de volkeren van deze nabuurschap in hun respectieve landen inroepen. Dit heeft spanningen veroorzaakt in de Rode Zee; en vooral in Bab-el-Mandeb en de Golf van Aden. Illegale inmenging en scheepsrampen door ter ziele gegane krachten van “overheersing en monopolie”, vermoedelijk om “internationale zeeroutes veilig te stellen” waarbij de waargenomen spanning als voorwendsel wordt gebruikt; en de gevaarlijke vertakkingen ervan, zijn cruciale trends die een juiste beoordeling verdienen.

Eritrea en de Hoorn van Afrika

De huidige ontwikkelingen en trends in onze buurlanden die veel meer invloed en impact hebben - zowel direct als indirect - op onze binnenlandse situatie zijn talrijk. De complicaties en verwoestingen die het gevolg zijn van de agenda's voor het zaaien van verdeeldheid, het creëren en beheren van crises en zelfs het uitlokken

van invasies en oorlogen, bedacht en nagestreefd door de elites van “overheersing en monopolie”, vooral in de laatste 33 jaar van onze Onafhankelijkheid, zijn enorm geweest. De mislukking van hun talloze vijandelijkheden lijkt te hebben geleid tot meer frustratie in het kamp van de “overheersing en het monopolie”. Daarom zijn ze dezer dagen verwickeld in het ontketenen van een nieuwe oorlogscyclus. Dit is een publiek geheim geworden (alle details zullen te zijner tijd worden onthuld).

Op dit moment is de eenvoudige boodschap aan onze mensen: “Geen reden voor angst!”

Inderdaad, de frontale rol en het schild van onze heldhaftige verdedigingstroepen; het ongeëvenaarde patriottisme en de veerkracht van ons volk dat niet alleen de bevrijding en onafhankelijkheid heeft verworven in 50 jaar strijd die kostbare offers vergde, maar ook zijn soevereiniteit en onafhankelijkheid heeft behouden in de afgelopen 33 jaar, zijn getuigenissen van onze standvastigheid.

Aangezien onze veiligheidsgereedheid voor alle mogelijke vijandelijkheden intact blijft, is en blijft natievorming onze prioriteit. We zullen dus blijven zwoegen door onze ontwikkelingsprogramma's uit te breiden; de effectieve uitvoering ervan te verbeteren; de uitgestippelde plannen voortdurend te verfijnen; de nodige middelen te mobiliseren; de nodige aanpassingen en opofferingen te doen; en onze institutionele capaciteiten en kaders te versterken.

We spreken onze diepe waardering uit voor onze landgenoten in het buitenland voor het patriottisme dat ze hebben getoond in verschillende moeilijke tijden en in het afgelopen jaar; en dringen er bij hen op aan om hiermee door te gaan.

Naast het waarborgen van onze onafhankelijkheid en soevereiniteit, zullen we hard blijven werken, zonder zelfgenoegzaamheid, om de banden van vriendschap, samenwerking en complementariteit met onze naaste burens en de wijdere regio te consolideren, evenals met gelijkgestemde en vrije volkeren in de wereld.

Vrede verankerd op veerkracht!

Beste wensen voor een goed regenseizoen!

Eer aan onze heldhaftige martelaren!

Overwinning voor de massa!

24 mei 2024